

مننژیت مننگوکوکی در اثر یک عفونت باکتری ایجاد می‌شود و می‌تواند به یک بیماری شدید منجر شود. این بیماری در نیوسات ویلز رایج نیست و بیشتر در زمستان و بهار دیده می‌شود. نوزادان، کودکان خردسال، نوجوانان و بزرگسالان جوان بیشتر از همه در خطرند. درمان فوری حیاتی است.

بیماری مننژیت مننگوکوکی

بیماری مننژیت مننگوکوکی چیست؟

- مننژیت مننگوکوکی بیماری شدیدی است که معمولاً باعث مننژیت (التهاب غشاء پوشنده مغز و نخاع) و / یا گندخونی (مسموم شدن خون) می‌شود. انواع نادر این بیماری از جمله عبارتند از آرتروز عفونی (عفونت مفصل)، سینه پهلو (عفونت شش) و ورم ملتحمه چشم (عفونت لایه بیرونی چشم و پلک).
- کسانی که بیماری مننژیت مننگوکوکی را دارند می‌توانند خیلی سریع به شدت ناخوش شوند. پنج تا ده درصد بیماران که مننژیت مننگوکوکی دارند، حتی علیرغم درمان سریع، می‌میرند.
- این بیماری در سالهای اخیر کمتر رایج بوده است و حالا حدود 100 تا 130 مورد در سال در نیوسات ویلز دیده می‌شود. زمستان و بهار فصلهای اوج بیماری مننژیت مننگوکوکی هستند.
- آلودگی به باکتری مننگوکوک باعث مننژیت مننگوکوکی می‌شود که از آن چند گروه سرمی وجود دارد. در نیوسات ویلز رایج ترین شکل آن گروه سرمی B است. هیچ واکنشی وجود ندارد که در مقابل گروه سرمی B در نیوسات ویلز موثر باشد. در مقایسه با گروه سرمی B، بیماری ناشی از گروه سرمی C در نیوسات ویلز نادر است، بخصوص از وقتی که واکنس مننژیت مننگوکوکی C به بازار آمده است.
- بین 5 تا 25 درصد افراد باکتری‌های مننگوکوک را در عقب گلو و بینی خود حمل می‌کنند بدون اینکه هیچ یک از نشانه‌های بیماری را داشته باشند.

نشانه‌های آن چیستند؟

- نشانه‌های بیماری مننژیت مننگوکوکی نامشخص است ولی ممکن است شامل شروع ناگهانی تب، سر درد، سفتی گردن، درد مفصل، کهیر با نقطه‌های ارغوانی رنگ یا کیودی، ناراحت شدن از نور تابناک، تهوع و استفراغ باشد.
- همه نشانه‌ها ممکن است همزمان وجود نداشته باشند.
- کودکان خردسال ممکن است نشانه‌های کمتر مشخصی داشته باشند. این نشانه‌ها ممکن است شامل بد خلقی، اشکال در بیدار شدن از خواب، گریه با صدای زیر و امتناع از غذا خوردن باشند.
- کهیر معمولی مننژیت مننگوکوکی با فشار ملایم روی پوست محو نمی‌شود. همه کسانی که مننژیت مننگوکوکی دارند کهیر نمی‌زنند یا کهیر ممکن است در مدت بیماری دیر ظاهر شود.
- بعضی وقتها ممکن است نشانه‌های کلاسیک بعد از نشانه‌های نامشخص تر، مثل پا درد، سردی دستها و رنگ غیر عادی پوست ظاهر شوند.
- بعضی وقتها ممکن است بیماری مننژیت مننگوکوکی بدنبال عفونتهای دیگر دستگاه تنفس به وجود آید.
- کسانی که نشانه‌های بیماری مننژیت مننگوکوکی را دارند باید فوراً به دکتر مراجعه کنند، به ویژه اگر تب ماندگار، بد خلقی، خواب آلودگی یا بیحالی وجود دارد یا کودکی بطور عادی غذا نمی‌خورد.

چگونه پخش می‌شود؟

- باکتری‌های مننژیت مننگوکوکی به آسانی از یک شخص به شخص دیگر منتقل نمی‌شوند و این باکتری‌ها در خارج از بدن انسان خوب نمی‌توانند زنده بمانند.

- باکتری‌ها از طریق ترشحات عقب بینی و گلو بین افراد پخش می‌شوند. بطور کلی این کار به تماس نزدیک و طولانی با کسی که حامل باکتری است و معمولاً حالتش کاملاً خوب است نیاز دارد. یک مثال "تماس نزدیک و طولانی" زندگی کردن در یک خانوار یا بوسه دهانی (عمیق) است.
- باکتری‌های مننژیت مننگوکوکی به آسانی از طریق شریک شدن در نوشیدنی، غذا یا سیگار پخش نمی‌شوند.

چه کسی در خطر است؟

- اگر چه هر کسی می‌تواند این بیماری را بگیرد، آنهایی که در خطر بیشتری هستند عبارتند از:
- کسانی که در خانوار بیمار مننژیت مننگوکوکی با او تماس دارند
 - نوزادان، کودکان خردسال، نوجوانان و بزرگسالان جوان
 - کسانی که در معرض دود سیگار هستند و کسانی که با سیگاری‌ها تماس دارند
 - کسانی که با بیش از یک نفر عمل بوسیدن نزدیک (بوسه دهانی عمیق) را انجام می‌دهند
 - کسانی که اخیراً در قسمت بالای مجاری تنفسی خود عفونت ویروسی داشته‌اند
 - مسافران به کشورهای که میزان بیماری مننژیت مننگوکوکی در آن بالا است
 - کسانی که طحال فعال ندارند یا مبتلا به بعضی بیماری‌های کمیاب دیگری هستند.

برای کسانی که فقط تا حد کمی در معرض تماس با شخصی که بیماری مننژیت مننگوکوکی دارد قرار داشته‌اند خطر گرفتن این بیماری خیلی کم است. کارکنان بهداشت در خطر زیاد تری نیستند مگر اینکه مستقیماً با ترشحات بینی و حلقی بیمار تماس پیدا کرده باشند (مثلاً اگر بدون استفاده از ماسک صورت، بهوش آوری دهان بدهان یا لوله گذاری در دهان بیمار انجام داده باشند).

چگونه از آن جلوگیری می‌شود؟

ترک سیگار به کم کردن خطر پخش کردن باکتری‌ها کمک می‌کند. خانه و اتومبیل خود را خالی از دود نگه دارید.

دو نوع واکسن وجود دارد:

- **واکسن توام مننژیت مننگوکوکی C** در مقابل بیماری مننژیت مننگوکوکی گروه C محافظت ایجاد می‌کند. این واکسن برای همه کودکان در سن یک سالگی (بعنوان بخشی از ایمن سازی رایگان عادی) و کسانی که بیماری مننژیت مننگوکوکی داشته‌اند توصیه می‌شود.
- **واکسن پولی ساکارید مننژیت مننگوکوکی** در مقابل گروه‌های A، C، Y و W135 محافظت ایجاد می‌کند. این واکسن برای کسانی که به کشورهای سفر می‌کنند که در آن همه گیری بیماری مننژیت مننگوکوکی وجود دارد (مثلاً کشورهای زیر صحرای آفریقا و کسانی که برای حج به عربستان سعودی می‌روند) توصیه می‌شود.

هر دو واکسن باید به کارکنان آزمایشگاه که با باکتری مننگوکوک کار می‌کنند و کسانی که طحال فعال ندارند و مبتلا به بعضی بیماری‌های دیگر هستند داده شوند.

چون واکسرها در مقابل نوع رایج تر بیماری مننژیت مننگوکوکی گروه B محافظت ایجاد نمی‌کنند، کسانی که واکسن زده‌اند باید هنوز مواظب نشانه‌های بیماری مننژیت مننگوکوکی باشند.

چگونه تشخیص داده می‌شود؟

تشخیص بر اساس سابقه بیمار و معاینه است. بعضی وقتها این کار در مراحل اولیه بیماری مشکل است. تایید تشخیص شامل آزمایش کردن نمونه‌هایی از جمله از خون، مایع مغزی نخاعی یا پوست بیمار می‌باشد. مدت زمان لازم برای گرفتن نتیجه آزمایش ممکن است در موارد مختلف فرق کند و به نوع آزمایشی که انجام می‌شود بستگی دارد.

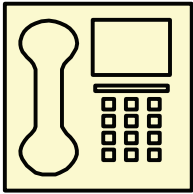
چگونه درمان می‌شود؟

بیمارانی که بیماری مننژیت مننگوکوکی دارند به درمان فوری با آنتی بیوتیک نیاز دارند و معمولاً درمان قبل از تایید تشخیص با آزمایش شروع می‌شود.

پاسخ بهداشت عمومی چیست؟

بیمارستانها و آزمایشگاهها موارد بیماری مننژیت مننگوکوکوی را به واحد بهداشت عمومی محل گزارش می‌دهند. کارمندان واحد بهداشت عمومی با دکتر، بیمار یا خانواده بیمار همکاری می‌کنند تا کسانی را که به شخص بیمار نزدیک بوده‌اند شناسایی کنند (بسته به طول مدت و نوع تماسشان، این افراد تماس داران نامیده می‌شوند) به تماس داران در باره بیماری مننژیت مننگوکوکوی اطلاعات داده می‌شود. گروه کوچکتري از تماس داران با دقت مشخص می‌شوند و به آنها آنتی بیوتیک پاکسازی داده می‌شود چون آنها کسانی هستند که بیش از همه احتمال داشتن باکتری را دارند. این آنتی بیوتیک‌ها باکتری را در گلو از بین می‌برند و از انتقال آن به دیگران جلوگیری می‌کنند. آنتی بیوتیک‌های پاکسازی با آنتی بیوتیک‌هایی که برای درمان عفونت بکار می‌روند فرق دارند و کسانی که آنتی بیوتیک پاکسازی دریافت می‌کنند هنوز تا حدی در خطر گرفتن بیماری هستند. بنا بر این همه تماس داران باید از نشانه‌های بیماری مننژیت مننگوکوکوی آگاه باشند و اگر آن نشانه‌ها در آنان به وجود بیاید باید فوراً به دکتر مراجعه کنند.

اطلاعات بیشتر – واحدهای بهداشت عمومی در نیوساوت ویلز

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au